

Ret til at færdes som Læger, Dyr læger, Jordemødre og lignende. Jeg kan ikke dele de Anskuelse, den ærede sidste Taler udtalte angaaende disse Personers Kørselsret. Jeg kan ikke indse rettere, end at man er vant til, at disse Mennesker færdes alle Steder, de kører væsentligt med de trehjulede Vogne, og hvis man vil gaa den Vej, som det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Frandsen) foreslaar, vilde man gøre et direkte Tilbageskridt, og det skulde dog ikke blive Resultatet af Lovens Revision. Vi skulde tværtimod se at komme op i Række med andre civiliserede Nationers Kørebestemmelser. Danmark er allerede det Land, som er længst tilbage, om jeg saa maa sige, i Kultur i denne Henseende. Vi bør ikke gaa længere tilbage, end vi er, men tværtimod, hvor det kan ske uden Skade, gaa frem, selv om det skal være med smaa Skridt, ad den Vej, som tidligere er betraadt. Man har jo været inde paa at tillade Kørsel med trehjulede Vogne, og dette, at det ogsaa bliver tilladt om Natten, er sikkert ikke til nogen nævneværdig Skade og vil selvfølgelig være til betydelig Gavn ikke alene for Befolkningen, men ogsaa for de paagældende Personer. Jeg anbefaler, at man udstrækker den Tilladelse, som Flertallets Ændringsforslag vil give til visse Personer, til ogsaa at omfatte Amtsvejinspektører.

Det næste Ændringsforslag, jeg gerne vil lægge et godt Ord ind for, er det under Nr. 29. Medens man tidligere kun havde Lov til i visse Amter at køre om Natten mellem 12 og 4, foreslaas det her at udvide Tiden til fra Kl. 11 til Kl. 4. For alle, som bruger Automobil, staar det klart, at Gennemførelsen heraf vilde være til ganske overordentlig Fordel. Enhver vil vist indrømme, at det er til stor Ulempe for Automobilbrugere, at de skal være tvungne til, selv naar de har temmelig lang Vej hjem, at vente til efter Kl. 12 med at begive sig paa Hjemvejen. Det bliver altid meget sent, inden man kommer hjem. Erfaringen viser, at man møder ganske overordentlig faa Køretøjer, naar man kommer saa sent ud som Kl. 11, og Erfaringen har ligeledes forlængst godtgjort, at det er Overtro, at Heste i særlig Grad bliver sky for Automobiler om Natten. Erfaringen har tværtimod godtgjort, som jeg ogsaa fremhævede ved Lovforslagets første Behandling, at det er langt fra, at Heste er mere sky for Automobiler om Natten end ellers. I Regelen betragter Hestene formodentlig disse Lygter som Cyklygter. Jeg kender ingen, som har haft

hverken Karambolage eller større Ubehageligheder ved Kørsel om Natten. Det er med andre Ord sjældnere, at Heste er sky om Natten for Automobiler end om Dagen. Lygternes Lys er saa stærkt, at Hestene overhovedet kun ser Lygterne, ikke Vognen, Acetylcyklygter er lige saa stærke, og de er jo tilladte paa enhver Tid. Der er kort sagt ingen som helst Grund til at være saa bange for Natkørsel, som man fra visse Sider er.

Det forekommer mig, at Flertallet ikke helt igennem har været ganske heldigt med Ændringsforslag Nr. 47. Den første Bestemmelse, som jeg tillægger mest Betydning, og som efter min Mening vil lægge den største Hindring i Vejen og være til mest Ulempe, gaar ud paa en Fordobling af den nuværende Afgift. Den nuværende Afgift er kun begrundet ved, at man mener, at Motorvognene slider i betydelig Grad paa Landevejene. Derfor mener man, at det er naturligt, at der for Motorkøretøjerne betales en særlig Afgift. For saa vidt den første Paastand er rigtig, er der naturligvis ikke noget væsentligt at sige mod dette Ræsonnement. Men det er rigtignok meget tvivlsomt, om man ikke i meget høj Grad har overvurderet det Slid, som Motorvognene forarsager paa Landevejene. Man henholder sig til en Erklæring, som er afgivet af Vejinspektørerne, men jeg tror, at man, hvis man læser denne Erklæring med en lille Smule Effertanke, vil se, at der staar, at man mener vel, at Motorvognene gør Skade paa Landevejene, men den Skade, som Vejinspektørerne klager over, er ikke den Skade, som forarsages af Personautomobiler, men derimod af Lastautomobiler. Men at paalægge ogsaa Personautomobilerne en fordoblet Afgift, fordi Lastautomobilerne gør Skade paa Landevejene, synes jeg er at rette Smed for Bager, og det forekommer mig, at det vilde være en temmelig uforsvarlig Fremgangsmaade at vedtage en Fordobling af Afgiften. Jeg tror, som sagt, at man har overdrevet Betydningen af det Slid, Motorvognene forarsager, i høj Grad. Jeg har henvendt mig til Vejinspektøren i Præstø Amt — jeg har nemlig selv i mange Aar været Formand for Vejudvalget dernede, og det var derfor, jeg henvendte mig til ham — med Anmodning om at faa en Udtalelse fra ham om, hvad han mente om Slidet af Motorkøretøjer paa Amtets Landeveje, og om han mente at kunne konstatere Skader paa Amtslandevejene, om hvilke man kunde paastaa eller eftervise, at de var forarsagede af Motorvogne. Derpaa har jeg